

ЎРТА ОСИЁДА БОЗОРЛАРНИНГ ШАКЛЛАНИШ ВА РИВОЖЛАНИШ БОСҚИЧЛАРИ

Аимбетов И.С

Доктрант. Тошкент архитектура-қурилиши университети.

Ayimbetov97@mail.ru

Аннотация: Ўрта Осиёда савдо сомиқ инишоотларининг ривожланиши, шаклланиши ва уларнинг арк-қалъалар дарвозалари олдидағи майдонларда ва кўчаларда жойлашиши, бу даврда ҳали алоҳида қурилган маҳобатли савдо инишоотлари шаклланмаганликлари курсатиб ўтилган. Уибу давр савдо инишоотларининг турларига кўчалар бўйлаб жойлашган савдо расталари, дўконлар ва ҳунармандчилик устохоналари ҳақида маълумотлар берилган.

Аннотация: Отмечается, что в Средней Азии по мере развития и становления торговых объектов и их расположения на площадях и улицах перед воротами арок и замков, в этот период не возводились монументальные торговые объекты. По типам торговых построек этого периода дана информация о киосках, лавках и ремесленных лавках, расположенных вдоль улиц.

Annotation: It is noted that in Central Asia, the development and formation of trade facilities and their location in the squares and streets in front of the gates of arches and castles, during this period, no monumental trade facilities were built. The types of trade buildings of this period are given information about the stalls, shops and handicraft shops located along the streets.

Калит сўзлар: чаврусук, савдо сомиқ, савдо инишоотлари, ёпиқ бозорлар, Чорсулар, расталар, тоқлар, тимлар, карвон саройлар, рас-ат-тоқ, сук, Сарба дорон, чахорсук.

Ключевые слова: чаврусук, торговля, торговые сооружения, крытые рынки, Чорсу, растас, такс, тимс, караван-сарай, рас-ат-так, сук, Сарба дорон, чахорсук.

Keywords: chavrusuk, trade, trade facilities, indoor markets, Chorsu, rastas, taks, tims, caravanserais, ras-at-tak, suk, Sarba doron, chahorsuk.

КИРИШ: Ўрта Осиё бозорларининг шаклланиш жуда қадимги замонлардан бошланган. Қадимги “Авесто” китобида “чаврусук” сўзи келтирилиб, у мутахассисларнинг фикрича, тўрт томонли бозор, яъни ҳозирги чорраҳа бозори ёки чорсу маъноларини англатган. Бундан эса чорсунинг дастлаб савдо инишооти эмас, балки чорраҳада жойлашган бозор бўлганлгини ва кейинчалик ушбу бозорда қурилган бинога чорсу номи ўтганлигини англаш мумкин. Чорсу сўзидағи “сү” қўшимчаси эса қадимги сугдларнинг “сук” сўзидан келиб чиқиб бозор деган маънони билдирган. Ўрта аср араб муаллифлари ҳам Ўрта Осиё бозорларини “сук”, кўплиқда “асвок” деб, форслар эса “бозор” деб аташган. Бошқа ёзма манбалар ва меъморий ёдгорликлар ҳам Ўрта Осиёда бозорларнинг ислом давригача шаклланганлигидан далолат беради. Жумладан, Қадимги Панжикент шаҳрида утказилган қазишмаларда

VIII асрнинг бошида қурилган иккита бозор мажмуасининг харобалари топилган. Улардан бири айнан шаҳар чорраҳасида жойлашган бўлиб, бир нечта кичик савдо ва ҳунармандчилик хоналаридан тузилган. Иккинчи бозор эса шаҳар бош кўчаларидан бирига туташиб, бу ердаги майдон атрофида жойлашган савдо дўкони ва ҳунармандчилик устахоналаридан шаклланган. Қадимги Панжикентда ушбу бозорлардан ташқари шаҳар кўчалари бўйлаб жойлашган расталар кўринишидаги савдо дўконлари ҳам бўлган. Хом ғиштдан қурилган бу савдо иморатлари кўпинча жамоат ва тураржой биноларига туташган бир қаватли ва бир хонали дўконларни ташкил қилган. Панжикентда икки хоналик савдо ячейкалари ҳам қурилиб, уларнинг деворлари юпқа, томлари эса текис ишланган[Анарбаев А.].

X-XI асрлардан бошлаб эса Ўрта Осиёдаги бозорлар ижтимоий сиёсий шароитларнинг яхшиланиши билан шаҳарларнинг асосий савдо жамоа марказларига айлана боради. IX-X асрларда Ўрта Осиёда шаҳар маданияти, ҳунармандчилик ва иқтисодиёт гуллаб яшнайди. Бу даврда нафақат маҳаллалар, балки шаҳарлар ҳам турли хил ҳунармандчилик молларини ишлаб чиқариш ва савдо марказларига айлана боради. Бу эса шаҳарларнинг ҳудудий кенгайишига, яъни шаҳристон деворлари ортида жойлашган “рабод” деб аталувчи алоҳида ҳудуд - шаҳар ҳунармандчилик савдо қисмининг шаклланишига сабаб бўлади. Рабодда асосан ҳунар аҳли, айниқса олов билан ишловчилар ва бой савдогарлар яшашган. Ҳунармандлар асосан ўзларининг уй-устахоналарида ишлашиб, шаҳарлардаги ҳунармандчилик уюшмаларида бирлашган ва гузарлар ҳамда рабод бозорларида савдо қилишган.

“Чорсу” форс-суғдча сўз бўлиб чор тўрт, сук – бозор, чорраҳаларда жойлашган усти ёпиқ бозор иморати маъносини беради. “Чорсу” гумбазлар билан ёпилган савдо иншооти тарзида адабиётлардан бизга XI асрдан маълум. Юқорида номи эслатилган Суғд бозорининг чорсуси ҳам XI асрга тегишлидир. Тарихчи ат-Тартусийнинг маълум қилишича, Ўрта Осиёнинг баъзи илк ўрта аср шаҳарларида чорсудан ташқари “тим” деб аталувчи савдо иншоотлари ҳам бўлган. Жумладан, шундай тимлар Бухоро, Испижоб, Уштуркат, Чоғониён, Амул, Ўш ва бошқа шаҳарларда қурилган. “Тим” сўзи дастлаб “бозордаги расталар устига қурилган том” маъносини англатиб, кейинчалик у исталган меъморий берқ, яъни усти ва атрофлари ёпиқ савдо биносига, алоҳида қурилган бозор иншооти, ихтисослашган усти берқ савдо ҳунармандчилик кўчаси ва усти ёпиқ савдо расталарига нисбатан ҳам бирдай қўлланган. Тарихчи ал-Муқаддасий “тим” сўзини ҳатто қўтара савдо ва хорижий савдогарларга мўлжалланган карвон-саройларга нисбатан ҳам ишлатган. Қисқаси, илк ўрта асрларда савдо билан боғлиқ исталган усти ёпиқ бино, кўча ёки иншоотнинг “тим” деб аталиши мумкин бўлган. Таъкидлаш зарурки, тим биносининг нафақат усти, балки атрофлари ҳам ёпиқ бўлган. Бундай савдо биноларида ёзнинг жазирама иссиғида, қишу-кузнинг совуғи, қорёмғирларда ҳам бемалол ҳимояланган ҳолда савдо қилиш мумкин бўлган. Ёруғлик бино томини ёпувчи гумбазлар орқали таъминланган.

Карвон-саройларнинг вужудга келиши ва қурилиш тарихи “работ” деб аталаған бинолар билан кўп жиҳатдан боғлиқдир. Гап шундаки, Шарқ давлатларида ислом дини ўрнатилаётган пайтда (VIII аср) исломнинг илғор аскар

отрядлари уларгача шаклланган карвон йўллари орқали ҳаракат қилиб, ўзлари фатх этган мамлакатларда фаол ҳарбий-миссионерлик фаолиятини олиб бориш мақсадида работлар қуришган. Ўшанда работлар араб аскарлари ва отлик чегарачилар учун йигилиш бекатлари, истехком, яъни бандаргоҳ вазифасини бажарган (“работ” арабча “отларни боғлайдиган жой” маъносини билдирган).

Ўрта Осиёда ислом дини ўрнатилгандан сўнг, X асрларга келиб, работлар аввалги ҳарбий миссионерлик моҳиятини йўқотади. Работлар кўпроқ карвон йўллари бўйлаб қурилгани учун уларнинг айримлари хонақоҳ, бошқалари карвонларнинг тўхташи учун карвон уйлари, яъни карвон-саройлар вазифасини бажара бошлайди. Бу даврга доир тарихий манбаларда “работ” сўзи “карвон-сарой” атамасининг синоними тарзида юритила бошлайди. Хуллас, шу даврдан бошлаб Ўрта Осиё ва Яқин Шарқ мамлакатларини боғлаган карвон йўллари бўйлаб савдо-мудофаа истехкомлари ва меҳмонхоналар типидаги маҳсус бинолар, яъни карвон-саройлар кенг қурила бошлайди. Улар дастлаб савдо карвонларининг тўхташ жойларида, бир кунлик йўл ҳаракатидан сўнг (25-35 км)да тунаб дам олишга мўлжалланади.

X аср охирлари ва XI аср бошларида бошлаб карвон-саройлар нафақат карвон йўлларида, балки шаҳарларда, шаҳарлар дарвозалари қошида ёки шаҳар “рабод”ларида, яъни шаҳарларнинг маҳсус савдо-хунармандчилик қисмлари, бозорлар ва савдо иншоотлари комплексида қурила бошлайди.

Ўрта Осиёнинг иссиқ ва қуруқ иқлими шароитидаги давомли ёз фаслида ҳавонинг юқори ҳарорати ва кучли қуёш радиацияси туфайли инсоннинг соя ва салқин муҳитга бўлган эҳтиёжи ортиб боради. Бу ҳолат инсоннинг кундалик турмуш шароитида ҳам, шаҳар ижтимоий ҳаётини меъморий ташкил қилишда ҳам сезилиб туради. Ўрта Осиё иқлими билан боғлиқ ушбу қонуният ҳимоя меъморчилиги ва шаҳарсозлик ечимларида ҳам ўз аксини топган. Жумладан, у иссиқ иқлим шароитида бозор муҳитини соя салқинда ташкил қилиш ва шунга мос тарзда савдо иншоотларини шакллантиришни тақозо этган. Самарқанд ва Шахрисабзда қурилиб бизгача сақланган ўрта аср чорсулари, Бухоро ва Хивадаги тоқ ва тимлар, Самарқандда Амир Темур даврида қурилган бозор (ёпиқ савдо кўчаси), Кўхна Ургенч, Ўш ва Ўрта Осиёнинг бошқа тарихий шаҳарларида қурилган ёпиқ бозорлар фикримизнинг далилидир. Ҳусусан ёпиқ савдо хунармандлар кўчасини ташкил қилган Ўш бозорининг узунлиги 800 метр бўлиб, усти ёғоч устунлар ва тўсинлар устига ташланган камишлар билан ёпилган. Айрим савдо кўчалари эса ёғоч устунлар ва харилар устига тортилган қатор буйралар ёки лой бостирамалар кўринишида бўлган[Пўлатов Х.Ш.].

Умуман ташқи меъморий ҳажмий кўриниши берк, ёпиқ тарзда қурилган бозорларга дастлаб чорсулар, сўнгра тим ва тоқлар кирган. Чорсу ва тимларнинг ташқи кўринишига тарҳда ўртада жойлашган катта гумбаз ва унинг атрофидаги майда гумбазлар хос бўлса, тимда савдо расталари бир-бирига ёндошган тарзда қатор жойлашиб, узун савдо кўчаси ёки бўйлама ўқли ёпиқ муҳитли композицияни ташкил қиласди. Амир Темурнинг Самарқандда, Шоҳруҳ Мирзонинг Ҳиротда қурган ёпиқ савдо кўчалари, Бухоро, Тошкент, Ўш ва Хива шаҳарларининг бозорлари ана шундай

ёпиқ муҳитли тим кўринишида қурилган. Бу бозорларда ёзниг иссиқ ёки кўзниг ёғин кунлари ҳам бемалол савдо қилиш имконияти бўлган. Бозорларда чойхоналар, карвон-саройлар, ҳунармандларнинг устахоналари, омборлари, ҳаммомлар ва масжидлар ҳам бўлган.

XVIII асрда Хўжантда “Пайшанба бозор” деб номланган йирик савдо ҳунармандчилик маркази шаклланиб, ҳар ҳафтанинг пайшанба куни бу ерда катта бозор бўлган. Бозор шаҳарнинг асосий тўрт гавжум кўчалари кесишган чорраҳада жойлашган. Чорраҳа ва унга туташ кўчаларнинг айrim қисмлари ёғоч устун ва тўсинларга ўрнатилган текис томлар билан ёпилган.

Ўрта Осиё шароитида ҳажмий ёпиқ қурилган бундай бозорлардан ташқари ярим ёпиқ савдо иншоотлари –“каппон”лар, олди айвонли ва соябонли савдо дўконлари ва ҳунармандчилик расталари ҳам шаклланган. “Каппон”ларнинг усти ёпиқ, атрофлари эса очик бўлиб, асосан дон маҳсулотларини сотишга мўлжалланган.

Катта майдон талаб қилувчи ва шаҳар худудини ифлослантирувчи моллар: молхоллар, улов, утин, ёғоч материаллари, хашак ва шу кабилар учун алоҳида бозорлар бўлиб, улар шаҳардан ташқарида шаҳар дарвозаларига туташган йўллар ва очик майдонларда жойлашган. Харидор ўзига керакли молни осон топиш учун бозорларда ҳар бир сотиладиган мол турига алоҳида жой ажратилган.

Ёз ва қулай куз пайтлари шаҳарларда савдо майдонларини кенгайтиришга зарурат туғилиб, ёпиқ ва ярим ёпиқ иншоотлардан ташқари мавсумий фаолият кўрсатувчи усти очик савдо майдонлари - “бозоргоҳ” лар ҳам ташкил қилинган[Уралов А.С.].

Шаҳар ичидағи чорраҳалар чорсулар, шахристон кўчалари, регистонлар, рабодлар худуди, маҳалла ва гузарларда ҳамда шаҳар дарвозалари қошида жойлашган ташқи бозорлар шаҳар кўчалари, майдонлар ва дарвозалар орқали бирикиб кўп тармоқли бозорлар тизимини ташкил қилган. Бу тизим шаҳар режасида турли-туман савдо иншоотлари: чорсулар, тимлар, тоқлар, каппонлар, расталар, дўконлар, ҳунармандчилик устахоналари ва карвон-саройлардан, шунингдек, очик бозоргоҳ ва растагоҳлардан таркиб топган. Шаҳар ички ва ташқи бозорларидан ташқари ярмаркалар услубида ишловчи туманлараро ва халқаро ташқи бозорлар тизими ҳам шаклланганки, улар биргаликда Шарқ бозорлари тизимини ташкил қилган. Таявидлаш жоизки, ўрта асрлардаги Ўрта Осиё мамлакатларига хос ушбу бозорлар ва савдо иншоотлари тизими ҳозирги кунда ҳам яшовчан ва ўзининг шарқона миллий анъаналарини йўқотмай давом эттириб келмоқда.

ФОЙДАЛАНИЛГАН АДАБИЁТЛАР:

1. Анарбаев А. Благоустройство средневекового города Средней Азии (V – начало XIII в.). –Т., 1981.
2. Пўлатов Х.Ш. Базары старого Ташкента. // В сб.: Пути развития архитектуры Ўзбекистана. - Т., 1983, с. 33-42.
3. Уралов А.С. Темур ва Темурийлар даврида бозорлар ва бозор

иншоотлари. // В сб.: тезисов Меж.науч.конф."Амир Темур илм-фан ва маданияти хомийси". т.II.- Самарқанд, 1996, с 170-171.